

השינוי והתמורה — מול כלאלה מילא השינוי והתמורה — מול כל אלה מילא קיד מאון חשיבותו היא בלתי מבוטלת, גם אם לא התבטאה ישירות בליל ההצבעה בקלפיות של מיפולגת העבודה.

את ההחלטה הקשה ביותר בכל מהלך המאבק הבינאישי על המועמדות לראשות-הממשלה, היה עלינו לקבל בראשית השבוע שעבר, ערב הופעת הגיליון הקודם של העולם הזה.

הגיליון עמד להיסגר שעות מעטות בלבד לפני פתיחת ועידת מיפולגת העבודה, הוא עתיד היה לראות אור שעות ספורות אחרי פתיחת הוועידה ולהגיע לידי מרבית הקוראים במהלך הוועידה ואפילו לאחריה. בלוח-זמנים מסובך ועדין מעין זה הוטל על המערכת להוציא-לאור, עוד לפני ה-הכרעה, גיליון שיהיה אקטואלי ומעודכן בנושא זה גם לאחריה.

במילים אחרות: היה זה אחד מאותם מקרים בודדים בהם היתה המערכת צריכה להמר על הקופה כולה, להכיר ביצחק רבין כמנצח בהתמודדות בינו לבין שימעון פרס ולהכריז על כך הרבה לפני ההצבעה. תוך ידיעת כל הסיכונים הכרוכים בכך ותוך שקילת כל ההיבטים, נטלה מערכת העולם הזה על עצמה את הסיכון העיתונאי

להתמודדות הגורלית. מתוך הכרה שהיא מאבק הפנימי במיפולגת העבודה על בחירת המועמד לראשות-הממשלה אינו עניין פרי טי סגור של חברי המיפולגה בלבד, אלא שהוא מעניינם של כל אזרחי המדינה, תלוי באיש שייבחר, קבע העולם הזה את דעתו על העומדים לבחירה.

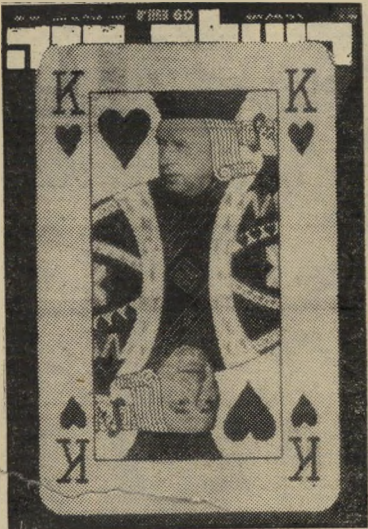
אינני סבור שלעמדת העולם הזה היתה השפעה אפילו על אחד מצירי הוועידה, כדי להטות את הכף לכאן או לכאן, החלק הארי של צירי הוועידה גיבשו את החלטתם ימים רבים לפני שנפתחה והם עשו זאת על סמך שיקולים ששום מאמר או פירסום עיתונאי לא היה בהם לזעזעם. יחד עם זאת היתה חשיבות בלתי מבוטלת לעמדת העולם הזה ולפירסומו באווי-רה הכללית שנוצרה במדינה ערב הבחירה. מול מבול השקרים שהציף את העיתונות כולה בפירסומים הנוגעים להתמודדות מול מלאכת שטיפת-המוח השיטתית שיבצתה עליידי יונייטד-פרס — סוכני שימעון פרס בכל כליה-התיקורת — בי מטרה להציג את בחירתו של שימעון פרס כעובדה ודאית סופית ונחרצת; מול הניסיון להציג מעין קונצנזוס לאומי של יונים ויוצאים כאחד, בתמיכה לשימעון פרס; מול המאמץ שנעשה להציג את פרס כנביא

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תדי אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136 • מען מברקי: "עולמפרס" • מודפס ב"הרפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בן אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גלופות: "צינקוגרפיה כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אכנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

אחד — יצחק רבין. בשלושת השבועות האחרונים הוקדשו שלושה השערים הקדמיים של העולם הזה

קרא ירי.

העולם הזה 2060

העולם הזה 2059

העולם הזה 2058

באולם הגועש של היכל-התרבות, שי אלפי פיות בו הריעו ליצחק רבין, אשר זה עתה נבחר כמועמד מיפולגת העבודה לראשות-הממשלה, פנה אלי אחד הוותיקים בכתיב המיפולגות בארץ, "ניצחתם!" טפה על כתפי, "רבין חייב לכם תודה!" כמה שעות קודם לכן, עוד בטרם נפלה ההכרעה הדרמתית, פגשתי במסדרונות היכל-התרבות ידי, ישנמנה עם ראשי מחיר של שימעון פרס. הוא עמד מוקף חברי רת אנשים, שרוי בעיצומו של ויכוח לוהט, כשהוא מנסה לשכנע, להשפיע ולרי כוש לבבות. כשהבחין כי הטיח לעברי בר מידה רבה של טינה ומרירות: "תודה רבה לכם! יופי שעזרתם לנו!" והטון הסאטירי קסטי של הדברים, שנאמרו בלשון סגיי נהור, היהודי למרחקים. לא היו אלה תגובות יוצאות-דופן. במהיר לך ועידת מיפולגת העבודה ואחריה נתקלתי לא אחת בהתייחסות אל העולם הזה כאל גורם פעיל בהתמודדות שריתקה את כל המדינה. היו לכך ודאי סיבות טובות. שכן, דומני שהעולם הזה היה הפעם העירי תון היחיד במדינה, שנקט עמדה ברורה וחד-משמעית למען בחירתו של מועמד

שילוב של מידע, ניתוח מפורט ואינטואיציה

הדרוש כדי לנבא מראש את התוצאות. היה זה סיכון מחושב שמדי הסכנה שבו צומצמו עד למינימום. כך בחרנו לפרסם על השער הקדמי ציור של קלף שיש בו כדי להביע התמודדות של שני אישים על הכתר. בצורה בלתי אופיינית לשערי העולם הזה לא ליוותה כל כותרת את תמונת השער. אולם עצם הצגתו של שימעון פרס כמלך התחתון וההפוך שבר קלף יכלה להתפרש — וכך גם פורשה — לא רק כמישאלת-לב, אלא גם כעובדה. גם כתבת השער (הקלף המסוגע, העולם הזה 2060) נכתבה לקריאה במועד שי לאחר התכנסות הוועידה וההצבעה שנערכה בה. תוך ניתוח המהלכים האפשריים ערב ההצבעה, קבע העולם הזה: "נדמה שבשני הצדדים שררה האמונה כי לרבין יש יתרון-מה על יריבו."

גם אם קראת את הכתבה לפני שנפלה ההכרעה, או מייד לאחריה, הייתי מציע לך לבצע תרגיל קטן בעיתונות ולקרוא את אותה כתבה שנית, עתה. אני סבור שתופתע, כמוני כשקראתי אותה שוב. היא נקראת כאילו נכתבה אחרי שכבר היה ברור לכל כי יצחק רבין נבחר כמועמד מיפולגת העבודה לראשות-הממשלה. יש בה ניתוח של סיבות נצחוני של רבין ור היא שקולה ומפוכחת יותר מכמה מאמרי-סיכום אחרים שנכתבו אחרי הוועידה. העולם הזה יכול היה להסתכן בפירסום שער וכתבה מעין אלה מראש לא רק בשל המידע האובייקטיבי שזרם אליו משני ה-מתנות. הערכת-המצב העיתונאית מסתמכת לעיתים קרובות במידה לא מבוטלת על צירוף של מידע, ניתוח מפורט של העובדות וגם אינטואיציה. במקרה המסויים הזה לא איכזבו כל אלה.

רבין מתבונן בשער "העולם הזה" דקות מופר אחרי בחירתו הימור על כל הקופה

תמונה